

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : บทบาทของพนักงานอัยการในการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของ
ประชาชนตามมาตรา 237 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พ.ศ. 2540

ชื่อผู้เขียน : นายบรรพต ภาคยุทธ

ชื่อปริญญา : นิติศาสตรมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา : 2548

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์:

1. รองศาสตราจารย์จรัส เล็งวิทยา ประธานกรรมการ
2. อาจารย์หม่อมหลวงสุภกิตต์ จรูญโรจน์

การจับเป็นมาตรการใช้อำนาจของเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษแต่ขณะเดียวกันก็เป็นการการกระทำที่กระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 237 จึงได้วางหลักเกณฑ์การจับของเจ้าพนักงานว่าต้องกระทำโดยมีหมายของศาล เว้นแต่กรณีเร่งด่วนเท่านั้นที่กระทำการจับได้โดยไม่ต้องมีหมายจับ โดยมีได้บัญญัติถึงรายละเอียดเกี่ยวกับผู้มีอำนาจยื่นคำร้องออกหมายจับต่อศาลไว้ แต่จากการที่ระบบการดำเนินคดีอาญาของไทยในปัจจุบันได้มีการแบ่งแยกอำนาจหน้าที่ขององค์กรในกระบวนการยุติธรรมโดยให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจสอบสวนและให้อัยการมีอำนาจฟ้องร้องดำเนินคดี ซึ่งเป็นการแยกอำนาจการสอบสวนและอำนาจฟ้องร้องออกจากกันโดยเด็ดขาด จึงทำให้ปัจจุบันอัยการไม่สามารถเข้าไปมีบทบาทในการตรวจสอบพยานหลักฐานของตำรวจหรือพนักงานฝ่ายปกครองตั้งแต่เริ่มคดีก่อนยื่นคำร้องต่อศาล ย่อมไม่สอดคล้องกับระบบการดำเนินคดีอาญาของนานาอารยประเทศซึ่งมีอัยการเป็นผู้รับผิดชอบในการฟ้องคดีอาญา อันก่อให้เกิดปัญหาในการพิจารณาสั่งสำนวนคดีอาญาของพนักงานอัยการและขัดต่อรูปแบบหลักการบริหารงานยุติธรรมทางอาญา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้เขียนจึงได้ทำการศึกษาถึงวิวัฒนาการ แนวความคิด อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับบทบาทของอัยการไทยเปรียบเทียบกับต่างประเทศในการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนในเรื่องการจับ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบและปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้พนักงานอัยการเข้าไปมีบทบาทในการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนมากยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ตามแนวทางของระบบอัยการที่สมบูรณ์

ABSTRACT

177881

Thesis Title : Roles of the Public Prosecutors in Protection of Civil
Rights and Freedom Under Section 237 of the
Constitution of Kingdom of Thailand B.E. 2540

Student's Name : Mr. Banpot Parkyuth

Degree Sought : Master of Laws

Academic Year : 2005

Advisory Committee :

1. Assoc. Prof. Jaral Lengvittaya	Chairperson
2. M.L. Supakit Charoonrojn	

Arrest is one of the most important enforcing measures of the official under the Criminal Procedure Code to bring the perpetrators to punishment. Meanwhile, it affects rights and freedoms of people. Section 237 of the Constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2540, therefore, lays down the principle that the arrest by the officials requires warrant of arrest from the court except the case of emergency where the arrest can be conducted without warrant of arrest. Because the existing criminal justice system of Thailand consists of the separation of power of the organizations in criminal justice system, i.e. the organization of police and administrative officers are empowered to deal with the inquiry works while the organization of public prosecutors are empowered to file cases and undertake litigation procedures, the separation of the inquiry process from the submission of cases is absolute. As a result, public prosecutors do

not have their chance to examine the evidences of the police or administrative officers at the beginning stages of each case before submission of the petitions to the court. Certainly, such separation is not in accordance with the criminal system of the civilized countries of which the public prosecutors are responsible for submission of criminal cases. Furthermore, it causes various problems to public prosecutor in considering cases and exists contrary to the rules of criminal justice administration.

For this thesis, the author has studied the development, philosophy, authority, and the roles of Thai public prosecutor concerning the protection of civil rights and freedom with regard to the arrest in comparison with those of the other countries in order to introduce the guidelines for determination of the forms, the improvement and the amendment of laws that provide public prosecutors with more functions in protecting civil rights and freedom than those existing at present time in accordance with perfect public prosecutor system.